

Sygn. akt IX U 942/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. M. (J. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 czerwca 2017 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. M. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia 01 maja 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 942/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 czerwca 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu J. M. (M.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Ustalony obecnie przez organ rentowy wwpw wyniósł 244,01%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że się z nią nie zgadza, gdyż wskaźnik 244,01% został zaniżony i wnosi o powołanie biegłego sądowego w celu wyliczenia zarobków sprzed 1980r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udokumentował zarobków za lata 1965-1979.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 września 1995r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 1/1984r. do 12/1989, wyniósł 314,24% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 31.12.1995r.

Ubezpieczony 22 maja 2017r. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art. 110a, zaznaczając we wniosku o przeliczenie pkt 3.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w P. na stanowiskach: od 06.04.1970r. do 31.10.1971r. – robotnika pod ziemią, od 01.11.1971r. do 31.05.1972r. – młodszego górnika pod ziemią.

Następnie ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. na stanowiskach: od 03.06.1972r. do 30.11.1972r. – ładowacza pod ziemią, od 01.12.1972r. do 31.03.1973r. – młodszego górnika pod ziemią, od 01.04.1973r. do 31.03.1978r. – górnika pod ziemią, od 01.04.1978r. do 01.12.1985r. – ślusarza pod ziemią, od 02.12.1985r. do 14.08.1986r. – nadgórnika oddziału wydobywczego pod ziemią i od 15.08.1986r. do 31.12.1995r. – sztygara zmianowego oddziału wydobywczego pod ziemią.

W czasie zatrudnienia w KWK (...) wynagrodzenie ubezpieczonego było wyliczane według stawki dniówkowej. Otrzymywał wszystkie przywileje z Karty Górnika, deputat węglowy. Ożenił się 20.05.1972r. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym na wszystkie zmiany. Otrzymywał dodatek nocny i za II zmianę. Pracował też w niedziele planowe i produkcyjne.

Będąc zatrudnionym w KWK (...) ubezpieczony nadal był wyliczany według stawek dniówkowych do czasu, gdy został nadgórnikiem. Jako pracownik fizyczny dostawał te same dodatki jak w KWK (...), czyli Kartę Górnika, deputat węglowy, wynagrodzenie osobne za niedziele, Barbórka, 13-tka. Cały czas pracował na wszystkie zmiany.

W okresie od 30.04.1979r. do 31.12.1995r. ubezpieczony był ratownikiem górniczym. Miał dodatkowe wynagrodzenie za akcje, jeżeli brał w nich udział. Brał też udział w ćwiczeniach.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego oraz dokumentacja płacowa z KWK (...) i KWK (...), legitymacja ubezpieczeniowa k. 17 a.s., zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 11 listopada 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:08:31-00:21:07)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1973 – 1976, 1980-1995, po odtworzeniu wynagrodzeń z lat 1970-1979, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę oraz za przepracowane niedziele.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 264,89%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent J. C., k. 23-38 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1970-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę oraz wynagrodzenie za niedziele.

Organ rentowy wprowadził zastrzeżenia do opinii biegłego, jednakże równocześnie sam wskazał, że nawet gdyby uwzględnić te zastrzeżenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nadal będzie wyższy niż 250%, zatem przyznał, że ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia prawa do emerytury.

Niemniej w ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego wskazane w piśmie z 25.06.2018r. m. in. w zakresie uwzględnienia dodatku za pracę w nocy i za II zmianę w wymiarze po 1/3 czasu pracy za każdą z tych zmian, nie są zasadne, gdy powszechną wiedzą jest, iż faktycznie praca w górnictwie była pracą zmianową i brak jest okoliczności wskazujących, by ubezpieczony pracował inaczej. Także nie ma podstaw, by nie uwzględnić powiększonego wynagrodzenia z Karty Górnika, gdyż z dokumentacji nie wynika, by ubezpieczony miał nieusprawiedliwioną nieobecności lub przebywał na zwolnieniach chorobowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 maja 2017r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak